

IPC Groene Ruimte toont docenten nieuwe praktijklere

Aanzet fietspad

Docenten groene ruimte klimmen vandaag zelf op de graafmachines. IPC Groene Ruimte wil hen laten zien wat het instituut voor de aoc's kan betekenen. Dat wil zeggen: laarzen aan de voeten en handen uit de mouwen.

“We gaan zo naar buiten om een fietspad aan te leggen”, zegt Sieger Broers, instructeur IPC Groene Ruimte. “Trekt u voor de veiligheid laarzen of veiligheidsschoenen aan. Voor onze cursisten is dat verplicht, maar u adviseren we het vandaag alleen maar.” In de enorme zandbak waar het ipc normaal cursisten aan het werk zet, is een situatieschets uitgezet. Er is ook materiaal voor lasergestuurde hoogte-

meting en trajectbepaling en achteraan staan acht gravers opgesteld. Een dertig aoc-docenten groene ruimte zijn woensdag 3 november uit het hele land naar Schaarsbergen gekomen voor een kennismaking met de mogelijkheden. Werken met die graafmachines, voorbereiding via internet op een ipc-week, GIS en vooral ook de uitvoering van een proeve van bekwaamheid. Dat past bij het nieuwe leren en daar wil het ipc zich profileren. IPC Groene Ruimte presenteert zich vandaag als 'mede-

▲ De docenten worden geïnstrueerd over de af te leggen proeve van bekwaamheid

ontwikkelaar van een competentiegerichte leeromgeving’.

Leeractiviteiten

“We willen laten zien wat we aan praktijkleren in huis hebben”, zegt Karel Bonsen, afdelingshoofd IPC Groene Ruimte. “Het kan geen volledig overzicht zijn, maar we hopen dat het naar meer smaakt.” Van het fietspad is aan het eind van de dag ook niet meer te zien dan een uitgegraven aanzet. “De mijne lijkt eerder een graf”, merkt een van de docenten op.

Aansluitend is er dan een bijeenkomst van ‘het groene net’, met ongeveer veertig docenten uit de westelijke en zuidelijke provincies. Een groot deel van de middagbezoekers blijft om te praten. ‘s Middags is meer doen, de handen uit de mouwen. Zoals op een praktijkschool te verwachten is. Een korte inleiding en dan aan de slag. De docenten kunnen direct ervaren hoe IPC Groene Ruimte denkt het praktijkleren nieuwe stijl in te vullen.

“Want wij en jullie, we zien met het competentiegericht leren toch een hoop op ons afkomen,” zegt hoofd Innovatie en Ontwikkeling Klaas Boer. Wat toetsen betreft, gaat het er dan in essentie om, zo vertelt hij, dat een leerling moet bewijzen dat hij een tuin kan aanleggen door een tuin aan te leggen. “Aoc’s ontwerpen dan het

leerproces en wij bieden allerlei leeractiviteiten aan om daar te komen.” Dat gebeurt onder andere in de computerruimte. De docenten surfen er naar www.ipcgroen.nl/kleingrond, zien er de werking van laadschop en motorkruiwagen en worden geacht zich voor te bereiden op het moment dat ze die machines zelf bedienen. “Zo’n voorbereiding werkt goed”, zegt Sieger Broers. “Ongeveer de helft van de scholen doet het nu.” Dat wil zeggen dat docenten er de leerlingen adviseren de site te bezoeken. In veel gevallen houdt het dan op.

Ambitie

IPC Groene Ruimte is nog niet helemaal uit de zorgen. Het instituut is vergeleken met zo’n vijf jaar geleden ingekrompen en krimpt nog iets verder. Er worden nieuwe wegen gezocht, nieuw aanbod, nieuwe cursussen en zo mogelijk ook nieuwe klanten. Maar deze docenten zijn nog oude klanten. Hoe houd je die vast? Dat is ook een punt. Wat moet je dan met de nieuwe situatie en met het nieuwe leren? Boer: “Wat kunnen we daarmee?” Het ipc heeft in lijn met de nieuwe situatie geen syllabus meer gestuurd waar docenten konden aankruisen wat ze wilden. Het werkt nu anders. Dienstverlening moet flexibeler en meer op maat. Het ipc wil met haar

klanten bespreken wat er op welk moment zou kunnen: praktijktraining, assessment, simulaties, een cursus zoals vermeld in de cursuskraant of inderdaad het afnemen van een proeve van bekwaamheid. KCE-geborgd, benadrukt Boer. “De ambitie is dat dit alles beantwoordt aan KCE-normen; dat je daar als aoc geen zorgen over hoeft te maken.”

De reacties op deze aoc-docentendag zijn onverdeeld positief. Het programma loopt uit, maar het was, aldus de deelnemers, leuk en informatief. “Een zorg blijft wel de financiering,” reageert een van hen. “Kunnen we dit wel opbrengen?”

Een ander punt is dat er nog haken en ogen aan een goede proeve van bekwaamheid zitten. Een juiste niveau-bepaling is lastig en de vraag is verder: sluit het aan bij de reële beroepssituatie, worden alle competenties afgedekt en voldoen de beoordelaars aan bepaalde deskundigheidscriteria? “Er is landelijk nog volop discussie,” zegt Klaas Boer. “En wij zijn ook nog niet uitgepraat.”

Ton van den Born